YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
4 päivänä lokakuuta 1979 *

Asiassa 141/78,

Ranskan tasavalta, asiamiehenään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston osastopäällikkö Guy Ladreit de Lacharrière, ja apulaisasiamiehenään ulkoasiainsihteeri Pierre Péré, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö,

kantajana,

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään komission oikeudellinen neuvonantaja John Temple Land, prosessiosoite Luxemburgissa c/o komission oikeudellinen neuvonantaja Mario Cervino, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

väliintulijana,

vastaan

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään W. H. Godwin, Under-Secretary (Legal), Treasury Solicitor's Office, avustajanaan T. H. Bingham, QC, Gray's Inn, ja barrister P. G. Langdon-Davies, Inner Temple, prosessiosoite Luxemburgissa Yhdistyneen kuningaskunnan suurlähetystö,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut merikalastuksen alalla sille ETY:n perustamissopimuksen nojalla kuuluvia jäsenyysvelvoitteitaan antaessaan 9.3.1977 ja saattaessaan voimaan 1.4.1977 asetuksen *Sea Fisheries, Boats and Methods of Fishing, the Fishing Nets (North-East Atlantic) Order 1977*,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti H. Kutscher, jaostojen puheenjohtajat J. Mertens de Wilmars ja A. J. Mackenzie Stuart sekä tuomarit P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keeffe, G. Bosco, A. Touffait ja T. Koopmans,

julkisasiamies: G. Reischl,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ranskan tasavalta on 14.6.1978 jättämällään kannekirjelmällä nostanut ETY:n perustamissopimuksen 170 artiklan nojalla kanteen, jossa se vaatii sen toteamista, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut sille ETY:n perustamissopimuksen nojalla kuuluvia jäsenyysvelvoitteitaan antaessaan 9.3.1977 asetuksen N:o 440 *Sea Fisheries, Boats and Methods of Fishing, The Fishing Nets (North-East Atlantic) Order 1977.*

2 Ranskan tasavallan nostaman kanteen perusteena on merellä 1.10.1977 sattunut selkkaus, jossa Ison-Britannian kalastuksen valvonnasta vastaavat viranomaiset ovat pysäyttäneet ranskalaisen troolarin "Cap Cavalin", joka harjoitti keisarihummerin pyyntiä Yhdistyneen kuningaskunnan kalastusvyöhykkeen sisäpuolella. Troolarin omistaja haastettiin Pembroken Magistrate's Courtiin ja tuomittiin muutaman päivän kuluttua, 4.10.1977, riidanalaisen asetuksen rikkomisesta, tarkemmin sanoen sallittua vähimmäiskokoa pienempisilmäisen verkon käytöstä. Tämän tapauksen seurauksena Ranskan hallitus on aloittanut 170 artiklan mukaisen menettelyn ja saattanut

asian ensin komission käsiteltäväksi 170 artiklan toisen kohdan nojalla. Komissio on antanut saman artiklan kolmannen kohdan mukaisesti lausuntonsa perusteluineen 22.3.1978. Lausunnossaan komissio on päätellyt, että Yhdistynyt kuningaskunta on jättänyt noudattamatta sille perustamissopimuksen nojalla kuuluvat jäsenyysvelvoitteet saattaessaan voimaan riidanalaisen asetuksen. Koska Yhdistynyt kuningaskunta ei ole toteuttanut lausunnossa edellytettyjä toimenpiteitä, Ranskan hallitus on saattanut asian yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi 14.6.1978.

3 Ranskan hallitus toteaa ensisijaisesti, että riidanalainen asetus, joka on annettu yhteisön toimivaltaan kuuluvalla alalla, on saatettu voimaan ottamatta huomioon Haagissa 30.10. ja 3.11.1976 pidetyissä neuvoston istunnoissa hyväksytyn päätöslauselman liitteessä VI asetettuja vaatimuksia. Päätöslauselman mukaan siihen saakka kunnes asianmukaiset yhteisön toimenpiteet on saatettu voimaan, jäsenvaltiot voivat toteuttaa väliaikaisesti kalavarojen säilyttämistä koskevia yksipuolisia toimenpiteitä neuvoteltuaan ensin asiasta komission kanssa ja hankittuaan toimenpiteille komission hyväksymisen. Koska Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ei ole noudattanut kyseisiä vaatimuksia, annettu asetus on ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa. Toissijaisesti Ranskan hallitus toteaa, että riidanalaisessa asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat liioiteltuja eikä niissä ole kysymys kohtuullisesta suojelutoimenpiteestä.

4 Komissio, joka on asiassa väliintulija, tukee Ranskan hallituksen kantaa. Yhteisöjen tuomioistuimelle esittämissään perusteluissa komissio on todennut, että Yhdistynyt kuningaskunta on jättänyt täyttämättä myös kalastusjärjestelmän kaikkea muuttamista edeltävän ilmoittamisvelvollisuuden, joka on säädetty jäsenvaltioille yhteisestä kalatalousalan rakennepolitiikasta 19 päivänä tammikuuta 1976 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 101/76. Lisäksi komissio on korostanut erityisesti, että ETY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa yleisessä muodossa määrätty yhteistyövelvoite on konkretisoitu Haagin päätöslauselman liitteessä VI. Komissio on lopuksi todennut, että Ison-Britannian toimenpiteet ovat liioiteltuja siltä osin kuin niissä on tiettyjä erityisiä edellytyksiä, erityisesti komission yhteisten sääntöjen määrittämiseksi kyseisellä alueella tekemiä esityksiä ankarammin määrättyjen sivusaaliiden rajoitusten osalta.

5 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ei kiistä Haagin päätöslauselman liitteen VI velvoittavaa luonnetta mutta toteaa, ettei riidanalaista asetusta voida luonnehtia kyseisessä päätöslauselmassa tarkoitetuksi "yksipuoliseksi" toimenpiteeksi, sillä se on annettu sen varmistamiseksi, että Yhdistyneessä

kuningaskunnassa pannaan täytäntöön komission 24.1.1959 Lontoossa allekirjoitetun Koillis-Atlantin kalastussopimuksen (NEAFC) (Yhdistyneiden Kansakuntien sopimuskokoelma, osa 486, 1964, s. 159) yhteydessä antamat suositukset ja nimenomaan kyseisen sopimuksen 13 artikla, jonka mukaan "sopimusvaltiot toteuttavat alueellaan kansalaisiinsa ja aluksiinsa nähden asianmukaiset toimenpiteet mainittua valtiota sitovien tämän sopimuksen määräysten ja komission suositusten noudattamisen varmistamiseksi ja seuraamuksien määräämiseksi mainittujen määräysten ja suositusten rikkomisesta". Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen mukaan riidanalainen asetus on annettu NEAFC:n kaikkien suositusten ja erityisesti verkkojen silmäkokoa koskevan suosituksen n:o 2, jossa otetaan huomioon teolliseen tarkoitukseen harjoitetun kalastuksen sivusaaliiden osuudesta annettu suositus n:o 5, täytäntöönpanon varmistamiseksi. Näin ollen Haagin päätöslauselman liitteessä VI määrätty yhteistoimintamenettely ei koskisi kyseistä asetusta. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on selostanut laajasti mainitussa asetuksessa määrättyjen toimenpiteiden pääsisällön osalta verkkojen silmäkokoa ja sivusaaliiden määrää koskevien rajoittavien toimenpiteiden perusteita, sillä tiheäsilmäisten verkkojen käyttö on erityisen haitallista kalavarojen säilyttämiselle.

6 Ranskan hallitus on todennut aivan oikein, että riidanalainen asetus on annettu yhteisön toimivaltaan kuuluvalla alalla. Tähän toimivaltaan kuuluu kaikki, mikä yhteisön sisäisissä suhteissa ja yhteisön suhteissa kolmansiin valtioihin liittyy vesialueiden ja meren elollisten luonnonvarojen suojeluun. Toimivalta perustuu perustamissopimuksen 3 artiklan d kohtaan luettuna yhdessä 38 artiklan ja sitä seuraavien maataloutta koskevien artiklojen kanssa, mukaan lukien perustamissopimuksen liite II, jossa sisällytetään kalastus yhteiseen maatalouspolitiikkaan. Myöhemmin säilyttämistoimenpiteiden kuuluminen yhteisön toimivaltaan on erityisesti vahvistettu liittymisehdoista ja sopimusten mukautuksista tehdyn asiakirjan 102 artiklassa. Yhteinen kalastuspolitiikka on perustettu yhteisestä kalatalousalan rakennepolitiikasta 20 päivänä lokakuuta 1970 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2141/70 (EYVL N:o L 236, s. 1) ja kalastustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä lokakuuta 1970 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2142/70 (EYVL N:o L 236, s. 5); yhteisön laajennuttua mainitut asetukset on korvattu 19.1.1976 annetuilla asetuksilla (ETY) 100/76 ja N:o 101/76 (EYVL N:o L 20, s. 1 ja s. 19). Yhteisöjen tuomioistuin on korostanut kyseisten asetusten merkitystä yhdistetyissä asioissa 3, 4 ja 6/76, Kramer ym., 14.7.1976 antamassaan tuomiossa (Kok. 1976, s. 1279; Kok. Ep. III, s. 163), asiassa 61/77, komissio v. Irlanti, 16.2.1978 antamassaan tuomiossa

(Kok. 1978, s. 417; Kok. Ep. IV, s. 55) ja yhdistetyissä asioissa 185–204/78, Van Dam ym., 3.7.1979 antamassaan tuomiossa.

7 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalaisen asetuksen voimaansaattaminen on kuulunut kaikkien asiassa merkityksellisten yhteisön oikeuden säännösten ja määräysten soveltamisalaan siltä osin kuin se on annettu yhteisön toimivaltaan kuuluvalla alalla. Tältä osin on viitattava tarkemmin toisaalta asetuksen N:o 101/76 2 ja 3 artiklaan, joiden mukaan jäsenvaltioiden on annettava tiedoksi muille jäsenvaltioille ja komissiolle lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, joissa määritetään järjestelmä, jota ne soveltavat niiden suvereniteetin tai lainkäyttövallan alaisilla merialueilla harjoitettuun kalastukseen, ja muutokset, jotka ne aikovat tehdä edellä esitetyllä tavalla määriteltyyn kalastusjärjestelmään. Toisaalta on muistettava Haagin päätöslauselman liitteen VI sanamuoto, joka kuuluu seuraavasti:

"Siihen saakka kunnes parhaillaan valmisteilla olevia, kalavarojen säilyttämistä koskevia yhteisön toimenpiteitä sovelletaan, jäsenvaltiot eivät saa toteuttaa yksipuolisia kalavarojen säilyttämistoimenpiteitä.

Jos kansainvälisissä kalastuskomissioissa ei saada aikaan sopimusta vuodelle 1977 ja jos sen jälkeen ei onnistuta toteuttamaan itsenäisiä yhteisön toimenpiteitä, jäsenvaltiot voivat välittömästi toteuttaa väliaikaisesti ja ilman syrjintää asianmukaiset toimenpiteet niiden rannikolla olevien kalastusvyöhykkeiden varojen säilyttämiseksi.

Ennen mainittujen toimenpiteiden toteuttamista kyseinen jäsenvaltio hankkii hyväksynnän komissiolta, jonka kanssa on neuvoteltava menettelyn kaikissa vaiheissa.

Edellä esitetyillä mahdollisilla toimenpiteillä ei rajoiteta kalavarojen säilyttämistä koskevien yhteisön säännösten ja määräysten toteuttamiseksi annettavia suuntaviivoja."

8 Komissio on korostanut perustellusti, että kyseisessä päätöslauselmassa toteutetaan sillä erityisalalla, jolla sitä sovelletaan, jäsenvaltioiden ETY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa yhteisöön liittyessään vastuulleen ottamat yhteistyövelvoitteet. Näiden velvoitteiden noudattamista edellytetään erityisesti tilanteessa, jossa yhteisen politiikan perustaminen on käynyt mahdottomaksi edelleen ratkaisemattomien eturistiriitojen vuoksi, ja erityisesti meren elollisten luonnonvarojen säilyttämisen alalla, jolla hyödyllisiä tuloksia voidaan saada aikaan ainoastaan kaikkien jäsenvaltioiden yhteistyöllä.

9 Edellä esitetystä seuraa, että jäsenvaltion on ilmoitettava säilyttämistoimenpiteiden toteuttamisesta ennakolta muille jäsenvaltioille ja että näitä toimenpiteitä koskevat erityisesti Haagin päätöslauselman liitteessä VI tarkennetut vaatimukset. Toisin sanoen kyseisten toimenpiteiden toteuttamista suunnittelevalla jäsenvaltiolla on velvollisuus hankkia komission hyväksyminen, ja komission kanssa on neuvoteltava menettelyn kaikissa vaiheissa.

10 Ei ole asetettu kyseenalaiseksi sitä, ettei näitä vaatimuksia tässä tapauksessa ole noudatettu. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus toteaa kuitenkin, ettei sen ole täytynyt noudattaa kyseistä menettelyä, koska sen mukaan sitä sovelletaan ainoastaan jäsenvaltion toteuttamiin kalavarojen säilyttämistä koskeviin "yksipuolisiin toimenpiteisiin". Riidanalaisen asetuksen kohteena olevat toimenpiteet eivät kuitenkaan ole "yksipuolisia" toimenpiteitä, sillä ne on toteutettu Yhdistyneelle kuningaskunnalle Koillis-Atlantin kalastussopimuksesta ja NEAFC:n päätöslauselmista johtuvien sitoumusten varmistamiseksi Yhdistyneen kuningaskunnan lainkäyttövallan alueella.

11 Haagin päätöslauselman liitteessä VI todetaan, että "jäsenvaltiot eivät saa toteuttaa yksipuolisia kalavarojen säilyttämistoimenpiteitä", paitsi tietyissä olosuhteissa ja edellä määriteltyjä vaatimuksia noudattaen, ja tällä on ymmärrettävä tarkoitettavan kaikkia jäsenvaltioiden säilyttämistoimenpiteitä eikä yhteisön viranomaisten toimenpiteitä. Kyseisestä päätöslauselmasta johtuva neuvotteluvelvoite koskee näin ollen myös jäsenvaltion sellaisen kansainvälisen velvoitteen noudattamiseksi toteuttamia toimenpiteitä, joka sitoo jäsenvaltiota kalastusalalla. Kyseinen neuvottelu on erityisen velvoittava käsiteltävänä olevassa asiassa, koska on kiistatonta, kuten Ranskan hallitus ja komissio ovat korostaneet ja Yhdistynyt kuningaskunta itsekin myöntänyt, että vaikka kyseisessä asetuksessa noudatetaan NEAFC:n tiettyjä suosituksia, siinä kuitenkin monilta osin ylitetään kyseisistä suosituksista johtuvat vaatimukset.

12 Edellä esitetystä seuraa, että koska Yhdistynyt kuningaskunta ei ole antanut toteutettua toimenpidettä ennakkoon tiedoksi muille jäsenvaltioille ja komissiolle eikä hankkinut komission hyväksymistä, Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut sille ETY:n perustamissopimuksen 5 artiklan, Haagin päätöslauselman liitteen VI ja asetuksen (ETY) N:o 101/76 2 ja 3 artiklan nojalla kuuluvia jäsenyysvelvoitteita.

13 Ottaen huomioon edellä esitetty toteamus ei ole tarpeen tarkastella Ranskan hallituksen esittämää toissijaista kanneperustetta, joka koskee asian perusteena olevien toimenpiteiden liioiteltua luonnetta.

Oikeudenkäyntikulut

14 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska Yhdistynyt kuningaskunta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut sille ETY:n perustamissopimuksen nojalla kuuluvia jäsenyysvelvoitteitaan saattaessaan voimaan 1.4.1977 asetuksen *Sea Fisheries, Boats and Methods of Fishing, the Fishing Nets (North-East Atlantic) Order 1977*.

2) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kutscher Mertens de Wilmars Mackenzie Stuart Pescatore Sørensen

O'Keeffe Bosco Touffait Koopmans

Julistettiin Luxemburgissa 4 päivänä lokakuuta 1979.

A. Van Houtte
kirjaaja

H. Kutscher
presidentti